

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SăPTĂMÂNĂ

Orl-ce corespondență pentru redacție său
administrație se va adresa :

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :
GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Le^u
 pe șase luni 4 ,

Prețul anunțurilor, inserțiilor și recla-
melor, după invocată.

JUSTIȚIA ȘI AFACEREA AUSBRUCH

Intr'o parte a balanței Justiției un magistrat și o damă nevoalată, iar în cea-laltă parte Codul Penal și o caracudă, — ceea ce ne face să strigăm și noi cu morarul de la Sans-souci că «mai sunt judecători la Berlin» ... fiind că la București — slabă nădejde.

AFACEREA AUSBRUCH - «ADEVĂRUL»

Două arestări.—Opinia publică.—Interview cu Ausbruch.—Licență d-lui Al. Ionescu.

Două arestări

— Cei de la «Adevărul» vor să lămâințești pe Ausbruch! aușoptit într-o zi cu grija la Palatul justiției d-nii San Marin și Stelian Popescu.

Dat fiind gustul foarte pronunțat al coreligionarilor celor de la «Adîvor» pentru «ștuchi tript» și în general pentru ori-ce mîncare de pește, grija celor două magistrați nu era fără temei.

Bănuiala lor deveni chiar o certitudine cînd Ausbruch și cu frumoasa d-nă Ausbruch le detine afacerea pe mîna și le permise astfel să-i studieze de aproape dosarul care-i destul de voluminos.

Părerea noastră este că onorabilitatea soții Ausbruch trebuia să fie mai indulgenți cu cei de la «Adevărul». Această intoleranță din partea unora cărăi auținut casă de toleranță este de mirat.

Dar părerea noastră nu are nici-o valoare; părerea care a triumfat a fost a magistraților cărăi atât de la Văcărești pe d-nii Munteanu și Castellan de la «Adevărul».

In ceea-ce privește pe d. Munteanu mai merge, numele d-sale îl predestina oarecum la răcoare. Dar d. Castellan! O, mizerabilă societate democratică în care nobili caselanii sunt tratați în chip aşa de barbar!

Opinia publică

Cronicari imparțiali, am căutat să pipăim pulsul opiniei publice, pentru a vedea ce zice această simandicoasă damă despre cele două arestări.

Pentru aceasta, am citit întîi în «Adevărul»:

«Toți văd acum încercarea parchetului condus de sin-Marin de a se răsbuna în contra «Adevărului» și suntem fericiti a constata și de astă-dată că dragostea și simpatia opiniei publice s'a manifestat peste noi, căci am întlnit chiar adversari ai «Adevărului» criticând foarte aspru procedarea să-mavolnicească a unui prim-procuror complect zăpăcit și a unui judecător de instrucție nul și imbecil».

Apoi am citit în «Cronica»:

«Vesta, pe care singur «Cronica» a produs-o aseara la cunoștița Capitalei, a produs cea mai mare sensație. Toată lumea își rupea foile din mînă și comentă în termeni energici și indignațiori purtarea murdară a «Adevărului» și redactorilor săi.

In toate părțile, la Capșa, la Cosman, la Oteteleșeanu, pe strade, nu se vorbea decît de arestarea pungașilor Goldemberg și Căstenbam-Castelan și cu totii aprobă campania demnă dusă de noi.»

Ceea ce însemnează că opinia publică e ca... simpatia în două luntri: și pentru cei arestați și pentru cei cărăi i-au arestat.

(Fie zis în paranteză, însă, «Cronica» nu-și face de loc reclamă cînd spune că toată lumea își rupea foile din mînă. Mult trebuie să-i placă lumii «Cronica», de vreme ce, cum pune mîna pe acest ziar, îl rupe!

Interview cu Ausbruch

Unul din reporterii noștri s'a dus să intervieweze pe d. Ausbruch, eroul principal al acestei afaceri.

D-sa era tocmai ocupat să cîntăreasca și să vindă unui mușteriu cîteva chilograme de carne vie.

Cînd termină această operație, fruntașul comerciant întrebă pe reporterul nostru:

— Dorești o minoră? Consultă-te rog catalogul magasinului nostru și alege-ți.

— Sunt ziarist...

— Pentru ziariști facem reducție de prețuri.

— Nu, domnule, eu am venit să te interviewez.

— A, astă-i altă mîncare de pește!

— Ce credeți dv. despre cei doi arestați de la «Adevărul»?

— Cred că au vrut să pescuiască în apă tulbure. Să crap eu dacă vă mint!

— Ce zice-ți despre campania ce o ducea contra dv.?

— Nu-i nimic, pește puțin timp o să treacă furtuna; sunt obișnuit, am înfruntat multe tempeste în viața mea.

.... Asupra acestora, am sfîrșit interviewul și m'am prezentat în acelaș scop la frumoasa d-nă Ausbruch:

— Doamnă, am venit să vă...

— Bucuros d-le, la dispoziția d-v.

— Să vă interviewez.

— Pardon, la astă nu mă pretez.

Licență d-lui Al. Ionescu

S'a spus că în afacerea de care vorbim este amestecat și d. Al. Ionescu, fost prefect de Prahova, ca avocat al d-lui Ausbruch.

Credem interesant să relevăm o foarte noastră scrisoare pe care amicul nostru I. Rusu Abrudeanu de la «Conservatorul» o publică, arătînd că d. Al. Ionescu nu și-a scris singur teza de licență în drept, ci a cumpărat-o cu 600 de lei de la un student sărac.

Foarte bine, dar acum să ne spui și amicul Rusu: lui cine i-a scris noastră scrisoare în chestie?

Cosec.

R E G I ...

D-lui C. Hamangiu.

I-am numărat acumă chiar:
Rămas-ău numări doi stăpini
Din oastea ochilor frumoși,
Din oastea ochilor păgini...

Doi ochi! Atâtăi aū mai rămas
Din mulții ochi ce-am fost iubit...
Destinul e cam crud, socot,
Pentr'un cotoiu călugărit!

O! ochi frumoși, suntești tirani
Si îndrăznești din cale-afară
De 'ncumetal-ăti numai doi
Să slăpini... o 'ntreagă tară!

Dar... regi puternici, fiți prudenti!
Si pentru ori-ce întîmplare
Mai bine pregătiți de acum
Decretul vostru de-abdicare!

Const. C. Brăescu

LA BERĂRIE

Trece un comandant de pompieri, cu nasul roșu.

— Bea, mă, și astă, colosal, zice Popescu.

— Bea de stinge, răspunde Ionescu.

CE-AI ZICE...

Intreagă e din marmur' de Carara,
Cu-obrajii plini și 'mpodobiți cu ruji,
Cu brațele rotunde, grăsunile,
Cu buze roșii de'ji vine să le sugi.

De-aici candida la insurat aici lua-o
Chiar de-ar avea și 'n ladă ce-i pe ea!
Chenzina și-a sconta-o p'un trimestru
O sărutare 'n schimb ea să își dea.

Si cind nebun o urmărești pe stradă
Si o slăvești în gind la ori-ce pas,
Ce-aici zice cind eu furie și-ar spune:
— Mai veză de alta, șterge-te la nas!..

C. Cosec.

JALEA UNUI BUN CREȘTIN

Frații creștini, surorii creștine !
Dat-ău, iacă, peste mine
Zile negre, zile-amare,
Ca să joc de ciudă 'mī vine

Si să-i cint de jale mare —
Zile negre și amare
Îndrăgitu-m'ău pe mine.

Traiu amar ce-ajuns-am eū !
Osindit is ca mereu
Si în zori și mai 'n de sară,
Tot pelin amar să beu.

Băutura astă-amără,
De-i amiază, de e sară
Să mi-o torn pe gât mereu

Si de negre vremuri dete-i,
Stiș că mîndra-mi neagră 'n plete-i
Si eū, biet, i le desmerd !
Negri stiș că 's ochii fetei

Si-i sărut și 'n ei mă pierd —
Părul moale i-l desmierd
Bre, s'atit de neagră 'n plete-i !

Tot pelin amar să beu :
Zile amare ajuns-am eū !
Si mi-l neagră viața toată :
Să mă 'ntrec le spuł mereu.

Si la strins, cu o neagră fată !
... Ne gră-mi văd eū viața toată,
Zile-amare gust și eū !

B. Lăzăreanu.

SĂPTĂMINA „ZEFLÉMELEI”

Incedentul româno-bulgar.— Pianul din
Pucioasa și d. Nicolaescu.—
Potopul de aur.

Ziarele serioase au vorbit despre o notă a guvernului bulgăresc adresată guvernului nostru, în ceea ce privind școala românești din Sofia.

Bulgarii pretind că să se impună acelei școale să urmeze regulamentele și celelalte zarzavaturi școlare din Bulgaria.

După informațiunile diplomatice pe care le posedăm, reiese că guvernul bulgar ar fi hotărît să închidă școala noastră de acolo, dacă nu își satisfacă pretențiile. Dar care sunt ele în amănunt?

a) Să se predea în școală noastră din Sofia un curs special de grădinărie, cu exerciții practice pe teren, lucru care constituie elementul de căpătenie al idei de stat bulgar. Să se cultive astfel prazul, arbăgicul, ardeiul, morcovul, păstărnacul, pătăgelele etc. etc., toate cu scop d'a

deprinde pe tinerii români din Sofia cu sistemul de armament ofensiv și defensiv al Bulgariei.

b) Să se introducă un curs despre diferențele principii de economie națională, în special de exploatarea solului și subsolului, dându-se o deosebită atenționare celebrelor experiențe cu semănătul sărei, extragerea planetelor din apă, udatul pomilor prin aplecarea crăciilor în apă — sistem de adăpare vegetală brevetat de Academia din Rusciuc, — etc.

c) Istoriei naționale bulgare să i se dea o mai mare extindere, săruindu-se asupra momentelor celebre, ca: bulgarii și invenția ceasornicului; primele începături ale astronomiei bulgărești, și a.m.d.

In fața acestor pretenții guvernul nostru a dispus ca să se someze școalele comunităților bulgărești din Tulcea să nu mai întrebuițeze cărți în care se spune că Dobrogea e a bulgarilor iar prazul simbolul vitejiei naționale; în caz contrar vor fi închise.

Suntem siguri că acest răspuns va avea efectul dorit căci dinșii stiu că mai lesne venim noi peste Marja de cît ei peste Dunăre.

Cit despre Marițele noastre, ele sunt naționaliste nevoie mari....

Un incident — l'am putea numi muzical — care sună cam strident pentru d. Nicolaescu, secretarul general al ministerului de interne, s'a petrecut acum cîtva timp la Pucioasa pe vremea cînd d. Nicolaescu era prefect de Dîmbovița.

Chestia stă astfel: un pian cumărat de comună pentru distracția onor. vizitatorilor băei a fost ridicat de agenții d-lui prefect ca un deliquent oare-care și închis într'un salon al unei familii amice.

Astfel clapele pianului n'aș mai fost mișcate de cît pentru a mișca aceste persoane care nu plăteau taxa de muzică, nici nu faceau băi la Pucioasa dar care au despoiat — lucru obișnuit la băi — pe vizitatori de drepturile unei distracții.

In urma acestui desacord care a stricat armonia dintre prefect și comună, s'a adresat numeroase reclamații pe leit-motivul chixul dat de d. Nicolaescu.

D-sa însă a lăsat-o piano, dar fără ca să dea pianul, și pe cînd viligia-turistii suspinau fortissime după cheea lui fa, mai mult sau mai puțin diez, d. Nicolaescu și-a luat un portativ de piele rusească și a urcat solo scara ministerului de interne, cu cheia cabinetului secretarului în buzunar.

De pian nu s'a mai dat nici pînă azi, cu toate notele ridicate ale protestărilor care au format un puternic concert. Pianul d-lui Nicolaescu a dispărut ca Belzebut, lăsind un miros de Pucioasă.

Un eveniment finanțiar a fost în ultimele zile abundența de aur. Aur, aur, aur, — era cuvîntul de ordine al tuturor celor cari trăesc în lumea finanțelor. Si pe cînd Andronic venea cu apa de aur, pirlitilor le lăsa gura apă după atîta potop aurifer, din care însă nu se puteau prelinge nici cu o picătură.

Ori-cum faptul a fost foarte interesant; unde altă dată-mai ușor vedea polul nord de cît pe cel imperial, acum a ajuns să strîmbe bancherul din nas cînd îi oferă — vorba vine — aur.

Liberalii au profitat de ocazie că să strige că numai sub guvernul lor putea să fie o epocă de aur pentru țară, ceea-ce a facut pe opozitie, care, deși nu prea are o poziție strălucită, să spue că chiar într-atîta metal prețios, liberalii trebuie să și dea arama pe față.

Am mai putea noi continua pe această chestie, însă cititorii nu trebuie să uite că tacerea e de aur.

Graur.

TRUBADUR MODERN

In ochii mei acumă nimic nu prețuște
Că clipa'n care glasu-ți de dragoste 'mī vorbește.
Ascult uimit și gîndu-mi se pierde 'n adorare
La gîndul că te-oî perde simțirea parcă-mi moare...
O, vin ! neprețuito, tu, dulcele-mi tezaur,
Atît imi ești de scumpă că'mi pari întreagă de aur...
O, vino lingă mine... și spune-mi adorato
Ca nu-i de parte clipa ce atîta am visat-o...
Oh, spune-mi că putut-ai să 'ndupleci pe ai tăi
Sa mi te dea, iubito...

Din părul tău vapăi
De aur imi dezmiereă și 'mī farmecă privirea
Si 'n brațele-i vrăjite mă poartă 'nchipuirea
De 'mī pare că 'nainte-mi am zestrea ta gramadă...
Simt miinile amindouă în aur cum se scaldă...
Si 'n ochii tăi ca cerul văd teancuri nesfîrșite
De hirtioare albastre ce 'mī secornesc îspite,
Ce de-anî intregi în peptu-mi cloșesc atît de amar
Invine, năbușite, de golul din buzna...

Constanta.

Ileana-Fatma.

CUM SE SCRIE UN ZIAR CU TIRAJ

Nimic mai simplu, de cît cum se scrie un ziar cu tiraj. Reclama e sufletul conținutului, e știut de toți, deci dacă faci reclamă, ai succesul ziarului asigurat, plus anunțurile de la mica publicitate curgând, de nu mai încap în cele două co-loane rezervate expres.

Să luăm, d'un parexemplu, *Universul Literar*, care apare Duminică, și care afară de o singură sau două bucăți de seamă, de una sau două coloane, are restul de 30 coloane umplut cu... *umplutură*, totuși tîine ca tiraj *Capul sus*, ca și titlul actualului roman ce editează. Să spicuim o leacă.

Pagina I. De obicei o ilustrație fotografică (?) fantastică în culorî, un eveniment ce are să se întâpte său s'a întîplat chiar în ziua apariției ziarului.

Restul paginelor conțin anunțuri, reclame, 3 foiletoane de romane franceze cu «urma», mica publicitate, o traducere antică stupidă, diverse știri agricole, financiare, comerciale, noul abonament cu premii extraordinaire, jocuri sărade și producționile săptămînale ale lui *Teleor*, *Speranță*, *Carol Scrob* și alții.

Total în lume știut este că nu ese bun dacă nu este făcut din bunul gust și neșit, fie în orice ramură a activităței omenești, darmite în literatură.

Pe la ministere și orice alte autorități, funcționarii lucrează zilnic mașinalicește, ne avînd nevoie de inspirație, căci nu fac literatură; tot ce le ese din *condei* nu este de cît ceea ce ar face orice om cu mintea ne alterată, resumindu-se a da dosare dacă e arhivar, a copia concepțele dacă e copist, a răspunde cuiva că-i se respinge cererea dacă e ceva sub șef de biuру sau mai mare, în fine lucruri ce le poate spune și face ori-cine.

In literatură se schimbă treaba, nu e ca și cind ai serie cuiva o carte postală sau un bilet de invitație; dacă n'ai subiect și chef, mai bine să nu mai compui, că o faci fiartă.

Unii scriitori, ca cei menționați, nu țin cont de aceasta luînd principiul: «mi se plătește leafă trebue să lucrez» dar ce... puțin și importă, să fie coloanele pline și așa îl să le conțină îscălitura.

Ori că ar mîncă o felie de pepene verde, ori că ar sumă o țigare, ori că ar face o poesie erotică, o anecdote sau o nuveletă desirată, tot una e.

Poate că onorabilii noștri editori or spune că este foarte greu să tot scrii săptămînal bucăți cu miez și bine scrise, așa că au niște dreptate manufacțurii «Universului», dar după cum toate trec în lume, se epuizează incetul cu incetul și dispar, sau după cum birouerașii istovii de munca quotidiană a cancelariei după 30 ani es la pensie, ar trebui și literații epuizați să fie scoși din oficiu la pensie.

Or mai spune alii că *Universul* se ciștește de oameni săraci cu duhul, așa că găsește de bune producționile tipărite în el. Chiar așa fiind, e rușinos să-ți pui îscălitura sub articole insipide, incolore, și inodore cind odinoară ai scris lucruri excelente ca:

«Nuvelă alese, Cine-i Nuhăm și
Așă voi din piept să-mi scot,
Inima cu dor cu tot.»

Rog însă pe d. Cațavilanu, cara e un bărbat darnic, să mă angajeze pe mine cu luna și în schimbul unei modice lezi cu care să-mi înădesc zilele, să-i confectionez articole la fel cu ale onorabililor săi colaboratori dacă nu și mai bune.

Ar ciștiga și «Universul» și cititorii și eu; apoi să vază lumea că ai scriitori mulți și excelenți de și ar fi unu singur, așă încăli fie-care articol cu alt nume ca: Don Ramiro, Salustius Delavigne, Costiano, Kir Costi Evides, etc.

O probă că aș putea înlocui în total pe scriitorii sus citați dău ca mostre următoare bucăți, după care aștept decisiunea.

IN GRĂDINA SF. GHEORGHE

(— à la Teleor —)

SCENA I

— Fetiță, te bagă la stăpin?
— Mă bag.
— De cîțu ani ești?
— De șeapte-spre-zece.
— Ai bărbat?
— Auzi vorbă, cum să n'am.
— Ce știi să faci?
— Pin casă.
— Adică ce?
— Să mături, să șterg de praf, să dau muștele, să fac focu.
— La bucătărie te pricepi?
— Nu.
— Știi să speli rufe?
— Nu.
— Cât ceri pe lună?
— 30 franci.
— Nu e prea mult?
— Iacă 29, dar Duminica să fie a mea.
— Cu 18 nu te bagă?
— Ce am înebunit, mă omoară Ion.
— Care Ion?
— Ion, bărbatu meu.
— Ce e el?
— Calfă de cismar.
— Vine în toate serile la tine?
— Dar unde să doarmă.
— Cu bărbat nu bag, să am belea în toate nopțile cind o veni beat.
— Dar el nu bea.
— Nici aşa, nu mi trebue. Alivoar.

SCENA II

— Femee, te bagă la stăpin?
— Mă bag domnișorule.
— De cîțu ani ești?
— De vre-o 45.
— Ai bărbat?
— Am și n'am.
— Cum ășa?
— Cind iau leafa am și cind nu n'am.
— Explică-te.
— Cind iau la capu lunei leafa, vine și mă bate să-i dau bani, cind nu iau nu vine.
— Cât ceri pe lună?
— 28.
— Ce știi să faci?
— De toate.
— Ai mai fost la stăpin?
— De cind eram de 10 ani.
— Știi să speli?
— Știi.
— Știi să gătești?
— Nu ășa bine.
— Ciorba știi să faci?
— Știi.
— Dar mincare cu varză?
— Știi.
— Dar cu castraveți?
— Știi.
— Dar dovleci cu floare?
— Știi.

— Fripturi faci?
— Fac.
— Dar papricaș cu cartofi?
— Da.
— Dar cafea neagră?
— Cafea turceasca sau gingirlie?
— Nu! cafea nici-nici.
— Nu știi.
— Lasă că te 'nvăț eu.
— Bine.
— Dar te bagă cu 20 lei.
— Nu pot.
— Atunci nu pot nici eu. Caut alta. Alivoar.

SCENA III

— Femee, te bagă la stăpin?
— Ma bag.
— ?
— !!! etc. etc.

TUSE MĂGĂREASCA

ANECDOTĂ

(— à la Th. Speranția —)

Stău de vorbă 'ncet în casă
Un bărbat și c'o nevastă:
— Vai! ce tuse are Nicu
li căzu pe cap năpastă.
Tuse măgăreasca dragă
Toată ziua tot tușete.
Pieptu 'l doare sărmelanu
Loc în casă nu 'și gasește.
Să chemam pe doctor dragă.
— Nu.

— De ce?
— Să mai aștepe?
— Dar de ce? zău spune iute
Crezi că are să se 'ndrepte?
— Nu:

— Apoi?
— Ascultă bine

Știi că tusea se cam ia.
— Știi!
— Ei bine poate tusea
Cum e de 'ndrăcată ea
S'o lua și la Linica
Să la Titi, Marioara
Să-i vedem tușind cu topă
Piepturile să-i doară.
— Dar de ce barbate dragă?
— Ce nu știi?

— Nu știi nimic
— Facem noi economie
Să ascultă să 'ți explic.
De s'o 'mbolnăvi copii
Toți, noi să ne 'nveselim
Pe medic îl chem o dată
Doar o vizită platim...

DESPĂRTIRE

(— à la Carol Scrob —)

Ah! plec și simt că mor iubito
O lună să nu ne vedem
Sa știi că'n mine arde dorul
Să 'n visuri noaptea eu te chem.

Pe bolta cerulu sunt stele
Ce au luciu fermecătoare,
Dar de nici una dintre ele
Ființa mea nu î doritoare.

Ah! n'are 'n lume vre-o fecioară
Privirea ta dulce de foc
Să ești te las, mă duc iubito
Să pribegesc fară noroc.

Crezi tu că aș putea vre-o dată
Ca să te uit? Ah! nu e chip
De și tu fiind-că ești femeie
Aș jurămînt scris pe nisip.

Ah! plec departe adorato
O lună nu'ji mai zic nimic,
Nici nu 'ti vad scumpă ta figură
Caci plec la baile Slanic.

Kir Costi Evidis

SCRIOSOARE

la moșie —

I

La începutul căsniciei

«Sosit-am astăzi pe nserate,
Dar totu'mi pare că-i pustiu...
Aștept să le-aranjez pe toate
Și lingă tine iar să viu.

Dar tu ce faci? Ti-e dor de mine?...
Ești n'am ieșit din cas'un pas.
Si mă gîndesc mereu la tine...
Te pup pe frunte, bot și nas!»

II

După un an

«Sosit-am pe la nouă seara...
Dăună-ză mi-a murit un porc...
Porumbu'i bun; proastă secara!
Ești nu știi cind o să mă 'ntore...»

III

Ceva mai tîrziu...

«Ce tot imi scrii prostii femeie?...
Hehei! de-acum nu mai mă'nseli!
Parale n'am! Tat'to să-ti deie!
Ești am prea multe cheltuieli!...»

Const. C. Brăescu.

PĂTANIA UNUI NEGUSTOR

Stam la taifas cu căță-va prietenii la berarie și, vorbind de apa de aur a lui Andronic, dintr'una 'n alta incepurăm să povestim isprăvi de-ale pungașilor celebri.

Cea mai nostimă e aceea pe care ne-a istorisit-o amicul X. și pe care voi împărtăși-o și cititorilor.

Un domn foarte bine îmbrăcat se prezintă într'o zi la proprietarul unui magazin unde se vindea bijuterii și ornamente preotești.

— Am venit, domnule, zise el, să cumpăr un costum de mare ceremonie pentru unchiu-meu care e episcop.

— Foarte bine. Aveți măsura unchiului dv.?

— A! Vezi, am uitat.... Dar stăi; din întîmplare este exact de statura d-voastră. Dacă ati avea bunătatea să incercați un costum.

— Bucuros.

Negustorul, foarte amabil, încercă diferite costume, pînă cînd unul i se potrivă; își puse și mitra episcopală pe cap și zise mușteriului:

— Aceasta o să vie perfect unchiului dv.

Dar, în vremea cînd grăia aceste cuvinte, pretinsul client se repezi cu iuteala fulgerului la galantul cu bijuteriile, sparse geamul cu o lovitură, își încarcă buzunarele cu briliante și tot felul de lucruri scumpe și-apoi, cu aceeași repeziciune, o tulă repede la fugă.

Văzînd cu cine are a-face, bietul comersant a început și el să alerge, gesticulind și strigînd, în urmărire hoțului.

Trecătorii de pe stradă - văzind un episcop fugind în galop, nu se indoără nici o clipă că au a-face său cu un scăpat din balamuc care s'a deghișat în episcop, său că vre-un înalt prelat a fost atins de alienație mintală.

Ei o luară la goană și în sfîrșit isbutiră să puie mină pe negustor. Il legără fedeleș și îl dusera la secția apropiată.

Cind se deslușiră lucrurile și comersantul fu pus în libertate, era prea tîrziu: pungașul se făcuse nevăzut.

Gardist.

UN POET CAZON

Don sergeant-major Tiplică Ilie din regimentul 6 Tecuci No. 24, a așezat muza 'n flancu stîng și luind lyra cazonă, a început să cînte, și ce cîntecă!

«Nouile poezii cazone» este titlul volumului în care infiriorul la grad și la talent combată poetică, bunul simt, inteligență și cele lalte marafeturi civile.

Iată cum suspină don sergeant-major, pe cind leaturile oftează de ghionturile d-sale. Le dăm cu stilul și punctuația, care de alt-fel lipsește complect, a autorului.

NĂLUCIRE

Trecind ah! pe stradă
Bulevard să zic
Vad doi ochi că atuncea
La mine se uit
Si cu o căutătură
Așa cu duioșie
Ce 'mî parea a zice
Vino lingă mine
Ești uimit atuncea
Simpatic fiind
Am ramas ca lemnul
In loc pironit
Nu știi cum atuncea
Vr'o trei pași facind
Cind aud din urma
Pe nume strigind
Iubite încocă
Nu uita te rog
Vino lingă mine
S'aprisa de dor
Iată ce-i iubirea
Iată ce-i amorul
Aici n'a fost nimica
De cît o nălucire

...Păi dacă nici asta n'o fi nălucire bă chiar aiureală, atunci ce naiba mai este.

* *

Dar mai ascultați. Le dăm în întregime că prea sunt «cazone».

FATALITATEA

Fatală mi-a fost întîlnirea
Si cind pentru întâia dată
Amorul am vrut ca să tîl spun
Mi-ai refuzat iubirea fatală tu te-ai dus
Si cind pentru prima dată
Pe sinu-șii am depus
O sărutare încocată
Si tu din brațu-mi nu te-ai dus
Cu mult ar fi mai bine
Sa ne întîlnim pe alta lume
Unde amorul este ertat de Dumnezeu
Aici e legătura nebuniei
De oameni intemeiate
Oprește pe cele mai sfinte
Si s libere cele deșarte.

...Ne oprim aci
sinucidem cititor -

Și pînă una altă
sergent major Tilic
prea se bizue pe
comite d'astea.

FFF URGENT

Nu mai pot să astimpăr dorul
Cu expres pînă la tine, cu
Așl parurge cursa toată, d
Rampasant cu leafa 'ntre

Cind bat manipulatorul gi
Singele 'mi circula între și
Capul mi-e în derivatie, nu
Inima oscilă 'n mine, gata c

Blestemată bî'ni soartă ! D
Ca și cea infamă coca, cind
Condamnătă vorba mal
Ab indurăt crudelo, că imi

Zină mindră și suavă, sto
Ochil'li doi focari electrici
Fără tine: O Sahara, astă
Sarbadă, vîla, ingrădită ca o

To ce acționezi paleta inim
Facind să vibreze într'insă
Te împler o finger doile, vi
Contra mă transmit din v

EPIC

Goroanele pe cap
Așa purtat-ă și
Dar tu, cum ești
Coroana ta pe fr

ANECDOTE DRAMATICE

Acum, cind s'a încadrat în teatrul National, cind devenise invitat de vară se lasă, pentru a se întâlni cu actrița Corina din spatele unei anedote din lumea teatrală, deci se potdea zice dramatice pînă în următori.

Comitetul teatral este într-o stare de judecătorească, autor înaintează să fie permisă s'o citeze.

Citește două ore într-o noapte roasă cu diverse crize și sămânțe, în insă scăpă din toate fericiile, după care V-lea.

Autorul ff. incurcă
V-lea sunt peste măs
Un membru. — D

Autorul și mai ff.
cum... să-mi omor e

Alt membru, iron
tește-î acese patru

In culisele ună te
Ea, jună artistă, —

pe... Hamlet.
El, soțul ei și jună

prea mă simt bine.
Ea. Apoi tocmai d

manifestație și ești a
pot de mere.

Inainte de ridicare
față scenei următoru

“Publicul e rugat
seară cu mere pe
prima-doncă este în
tenă a sa”.

LEAC CONTRA SANTAJULUI

La drogheria Bruss se găsesc niște hapuri, parăja d-lui dr. Abody, pentru vindecarea și atinsă de boala santajului. vis «Patrioților».

GHEȘEFT

areata-i o frumoasă ziină blondă, rapitoare, deu-palul robe de chambre cum privește ginditoare și azuri și lumea ce pe stradă se perindă... otriviu-ș-a cu grija pără-i de aur în oglindă, și-o stelută de brillante animată pe opalul pieptului ce se agita în cadenă ca și valul Mării, cind spre seară briza joacă dansu-i nebunate, Mingind pe loptăriu co visătoare nezel, molătă, A fost splendidă aseara în Mascotta. O Bettina Ce strănită o furtuna de ovală în sala plină bărbăti ce-o binocură, poftitor de trupul ei, se tragea ca și ramul parfumatul de tei, într-o lojă sta babecu-i ce fanatice admira; El trimisă-i pe scenă o incintătoare liră Si a stat la ea de-a seara pînă azi de dimineață. Dar eșa de plăcute... Doamne, ce urătă viață, Sa se vada oropsită n'neceat să lincesească, Să n'negofioană astă iucere să-și trăiască! Ea visăză lungi voiajuri, printre munti, ori pe ocean, Toată luna s'ă petrecă 'nu'un luxuos castel la Cannes... Dar îl trebuie-o avere, și babecu nu 'i-ar da! Ce zgircit!

— Cine, cioè! în ușă bate tare cine-va.

— Cin' să fi? Intră în casă un ovrel urât, soloasă, iobenul într-o mișu el se pleacă 'nezel, sfios: — Nă, nă, cocoană dragă... mi-rușine să v'zie, vro... mi- tare lemnă, la, un lucru de nimic; nu vă cu scădări, — și cu frică spuse 'n șoapte — vro, ma roz, cocoană, cu să-ți fiu amant o neapă, a-eta se rădică. Dar el zice: — «Eu plătesc și o mie, plătesc două dacă-mi ceri; căci te iubesc și-estă dragă, ah! mi-estă dragă... Aide nu fi necăjita!» evolată, Margareta îl privește. E ultimă le atută îndrăzneașă... Dar pe dată se gîndește: Două raii de franci acuma de-acasă avea, ce bine-are fi! S'apă, mare-are fi păcatul c'un jidă de s'ar iubi? — «Dona mil de franci? Diseasează să te întâlnescă cu mine!» Ferici, ovreul ride zgomotos și zise: — «Bine, Dar te rog, ca întâlnirea s'ă avem la un otel. — «Mi-e tot una», ea-i răspunde. — «În un lucru mititel «Sa te rog», mai zice-ovreul. «Eu, să stii, am un păcat: «Cind rămîn cu vre o damă, stău cît-va și les indă!» De afrazi să iau aer, și-apoi iar viu, stău puțin, — nou, și iarăși intru și iar les. Oare-i convinsă, bine, bine», zice Margareta plăcute. Ai place pe'ntuneric, ca să stău, cu-a mea iubită, le! — «Pe diseară».

— s-ai, la vecă, la otel. În luminare at, rămasă singuri. În plăcută dezmembrare spazm de băacie, de delicii din Nirvana vreul nostru și plătise curtezană. ceas se scoate, iute. Obiceiul... Viu indată! Peste-o mișu el se'ntoarcă lingă fată, să-apă, văca. — «Obiceiul... viu acum, să petrecă, și iar face-acelaș drum.

— o săptă ori ieșise. Margareta enervată și scădă zice: «Hai, sfîrșește odată m'ă plăcute! — «Mă iartă» — zice omul pe'ndelete — și Sloim, cù sint Naftule; Sloim è jos, vinde bilete!» Miramar.

DON COLONEL LAMBRU

Un amic din Târgu Jiu ne trimete fotografie unui interesant document cazon, semnat de don colonel Lambru, cunoscut și veselul bărbat și adresat d-lui Gheorghe Robescu, cantinierul regimentului.

Iată documentul:

2 Corp de Armată
1 Divizie Infanterie
No. 1113.

Domnule,

Pentru motivele:

1-iu) Ca ați primit și vindut perii de cisme și haine de pe la soldați.

2-lea) Pentru că ați scris la gazete contra regimului în curtea căruia vietuiți ca om neînșist și

3-lea) și cel mai puternic motiv că nu ați respectat condițiunile contractului vinzând articolele cantinei pe prețurile cu mult mai mari de cîte prevăzute în tarifă.

Pentru toate aceste motive vă reziliez contractul chiar de astăzi.

Comandantul regim. 18

(ss) Colonel Lambru.

La care «Zeflemeaua» răspunde următoarele:

1) Pentru motivul că d. Gheorghe Robescu cantinierul, după informațiunile căpătate de noi din Târgu Jiu, d'abia stie să scrie ceva mai rău ca don colonel Lambru, și prin urmare n'a fost în stare să scrie la gazete,

2) Pentru că numai în Târgul Cucului se zice «pe prețurile cu mult mai mari,

Pentru aceste două motive, decidem că, pe viitor, cind don colonel Lambru o avea gust să mai rezilize contractul vr'unui cantinier, să puie să scrie ordinul pe vr'un furier ori tîivil, iar d-sa numai să îscălească sau să tragă cu deștu.

Așa face camaradul său don căpitan Moș Teacă și-i e bine.

Gorjeanu.

PATRU RÎNDURI

Unuia din cei de sus.

«Stilul țării»: titlul astă e al tău — și-l ai pe drept: Cine îl lăsat, comete, fu îngădui — dar înțelept.

«Stilul țării»: căci întocmai ca un stil esti de simțitor, Ca pe-un stil te mișcă plinul horopistului popor.

B. Lazăreanu.

„ZEFLEMEAUA“ IN PROVINCIE

Giurgiu

Eram în gura pieței cind văd pe Nenea Iancu Săraru, supra-numit Coadă de topor, tot mîngindu-ș-i ceară, cind don Banu apără cu respectabilu-i abdomen.

Din cîte putu înțelege, avură următorul dialog:

— Bună ziua Nene Iancule.
— Bună fatul meu, dar ce mai veste?
— Rău de tot, don Bazile Epurescu m'ă trimite o veste rea de tot, iată-o: (îl dă o scrisoare).

— Apoi Nenea Iancu începu cu glas tare:

Logofete Banule,

Stău rău de tot cu nevricalele, mă apucă de trei sau patru ori pe zi. Doctorii sunt foarte îngrijăti și mi-a prescris următoarea retetă: cîteva numere din «Zeflemeaua» ca calmante și ceva sunători pe care să mi-i trimeti tu cum o să stii. Iată că eu n'voi face aci o alioară de

unuri cu cîrmiz pentru ten, pînă imi vei trimete tu, contrar să va complica.

Dar un lucru, punetă pe elevul Scărătăcă în mișcare spre a-i ajuta; cit pentru Costică polițistul lasă-l să viu ești, și-a insușit pelerina ce-mi rămăsesese de la răposatul Costaforu și acum degea de frig, dară spune-i să m' Mai îngrijească ale curci și să pue niție varză la aerit că voi și veni peste 15 zile.

al vostru stăpin
10 August 1902
Bazilo
Herculesbad.

— El, Nene Iancule, acum ce mai zici? Cu nevricalele ca cu nevricalele dar, cu Scărătăcă și cu banii ce facem?

După ce Nenea Iancu și mai mingie puțin ceață, zise:

— Uite fătu meu, ce să fac, «dă dosul» a Frații Marinescu, ia-ți o sută de piroane de toate fasoanele, apoi mergi la Farmacia Fabini unde Goliatu de Zadic, sub armonioasa voce a Cuculu, iți va prepara cele dorite, dar nu uita a-i trimite și citeva numere din «Zeflemeaua».

După ce dom Bano salută respectuos pe Nenea Iancu toporaș, plecă incintat de acest sat.

Vlăduță de la Giurgiu.

Constanța

DOCTORUL SICHIMIDIS

Prin sărbătorile Crăciunului două palici a-nume: Cuștache Firistiropulo și Jani Bașmachiys, s'au luat la ceartă și mai din una, mai dintr'ală, s'au înăsat la trînteală, pînă cind în fine chir Cuștache, fiind mai tare, face bașna pe chir Jani.

Chir Jani, vînd să se răsbune pe chir Cuștache, pe de o parte se duce la doctorul Sichimidys și l'angajează să-l caute; iar pe de alta reclamă parchetul, că e erunt bătut și este imposibil să părăsească patul după ordinul d-rului Sichimidys.

Parchetul ordonă aducerea lui Cuștache, care însă tagăduște faptul și susține că el este bun prieten cu chir Jani, că poate să-l fi mingiat vr'o dată; dar nu și aduce aminte să-l fi bătut așa după cum serie el în hirtie.

Procurorul încercă să-l convingă că spune minciuni, fiind că Jane, din cauza bătăiei, se află așa de bolnav, în cît nu-l mai țin picioarele și că se caută cu dr. Sichimidys.

Cuștache, sîret, auzind că Jani nu poate să umble, susține că el n'a bătut pe nimăn și roagă pe procuror să aducă pe Jani să-l vorbească el. Cere tot de-o dată a se interoga și nestimatul dr. Sichimidys, care se află în cură lui.

Doctorul Sichimidys, pe care în treacăt l'vizitase și inculpatul chir Cuștache, găsește prilejul, să se ilustreze în scris, că destul să-l ilustreze prin vîu grai și iată ce răspunde parchetului:

Domnule Procuroro,

La adresa Dumnevoastră numero 8078 din 31 Decembrie amu onore să răspundă che patențul Jani Bașmachiys să gașește actualmente pe deplină reșabilito.

Incapătate de lucru va dura inca vr'o două-jile.

Primiti D-le Procuroro asigurarea oșebitei mele considerații.

ss. Sichimidys.

Avocatul lui chir Cuștache, răsfoind dosarul afacerii și dind peste răspunsul lui Sichimidys, șăriș, că oră și care altul, nedumerit asupra înțesului. Cu toate astea scoate o copie ca înținind pe doctorul Sichimidys, să-l ceară lămuriri.

Intimplarea, să mai bine obiceiul lui Sichimidys de a fi pretutindeni și nicăieri, îl scoate

in cale chiar mai inainte de a se astepta. Avocatul, foarte politicos si in mod glumet, i spune:

— Domnule Doctor, am citit adresa ce ati scris parchetului si te gasesc in aceasta imprejurare cam in doi peri.

Sichimidis sare in sus ca un cocos si incepe a tipa:

— Te doi peri, vurbesti, nu vezi che amo capo plino s'inca si barba stufoasa, tocii suntem parosi. Ma surprinde che dimineata omo serios, ne opresti la strada ca se me spuni asemenea prostii.

— Nu te supara d-le dr. pentru ca n'am avut intenția să vorbesc despre părul d-tale sau al celor-lăți, ești nu sunt bărbier și nici că te ar putea îndruma unde-va ca să-ți cauți păr dacă tu ar face trebuință. Mie puțin imi pasă; insă ești voesc să-ți dovedesc că părerea ce și dai asupra boalei unui pacient, care spre norocul d-tale l'ai în cură, nu este tocmai clară. Afirmi că nu e bolnav și apoi o intorc și spui că tu mai trebuie încă 20 zile pînă să se poată omul să se apuce să lucreze ceva.

— Atestea sunto chicibusuri d'avucato; cati o persoana ilustra ca ego nu facă greșeli si nu se contrajice la scrișo. Noi omeni savanci, care scrimo la raceta medicamento cu tentigrama che cu miligramo, candu punemo cundeu la hartiucea, cantareșco ideea inainte ca so le așterna cu țernela si nu prîtepo cum me spui che adresa nu este clara.

Da te pustesti dimineata se scrimo si sa damo esplacacii ca sa incelega ori-tine. Așa este arta, te nu le pritepe de chit persone ilustră ca ego. Stiu che dorici se fici stăpuni pe tot; amă așta este mestesugo doftoritoșco, pentru ca se ne deosebim de vulgo si de indivizi limitaci.

— Oprește-te d-re, că aici deviat prea mult de la chestiune și aici cam inceput să bată cimpăi. Mă resum. Ești sunt avocatul lui Costache Firistirușo și gasesc că umbli cu șoalda, mai rău ca avocatii cu chițibusuș, cum spui d-ta.

Cind scrii că este pe deplin restabilis insemnează că pacientul nu mai are nevoie de nici o cură și de căularea nici unu doctor; că omul este sănătos și prin urmare chiar atunci se poate apuca imediat de lucru și mai ales că nu este numai restabilis, dar încă și pe deplin. Această afirmație a d-tale ne arată ceva desăvârșit, lîngă care nu mai are loc nici un dacă sau poate.

Dar cind spui că «incapacitatea de lucru va mai dura 20 zile» asta însemnează că omul nu este încă sănătos, necum pe deplin restabilis, că spre nenorocirea lui trebuie să mai stea în cură dumitale, că este impropriu serviciului săi în așa caz doboră afirmația de mai sus că «e pe deplin restabilis».

Trebue să spui scurt; este ori nu bolnav, fără să te mai temi că are să-ți fure cineva stînta sau că aici putea fi alt-fel taxat de cum te arată chipul și te dai de gol probele.

Sunt cazuri unde poate să aiă loc ultima d-tale frază; dar numai atunci cind aici fi inceput a spune că pacientul nu este său că este aproape vindecat, ori că este în afară de orice pericol, sau în fine că deși vindecat totuști, pentru complecta restabilis, și mai trebuie 20 săi cite zile găsești că sunt necesare.

Ești nu sunt doctor, este prea adevarat, și în cazul de față să-mi dai voe să-ți spun că n'asă vrea fiu în locul d-tale; insă ceea-ce scriu doctorii în afară de rețete și tehnica pur medicală, pricopem poate noi ăștia după delături mai bine de cît ei, cări le scriu.

Sichimidis vesel și intinde mina și îi spune:

— Bine fraco dete nu moi spuso che esti avucatu lui chir Cuștache. Te rog se fatemo pată si se me șeuji. Asa suntem noi omeni telebri, ne sare ceandara usor; ma aveamo scaunelo sanatos la capo si prițepem la muștele să-ștăpuniști gura, te este deprinșa se vurbeasca neințetă.

— Da, așa o fi; dar te cam precipiti și tu se poate intimpla o dată să dai de boala, dacă incapi pe mina unuia din cei cări le sare tandăra, fără să fie iluștri.

Te sfătuiesc să nu mai fi mușcător și în discuții să nu mai blescăzi pe oameni, cări nu

sunt doctori. De multe ori diploma de doctor incapse și pe mina celor, cări nu numai că nu sunt doctori, dar d'un par-exemplu sunt și prosti.

Uite! azi mi-ai făcut o impresie, ce nu îți prea pledență în favoare. Mă faci să dai dreptate celor cări te batjocoresc și nu te mai scoate din faros și lăudăroș.

— Draga avucatu se nu me lovesti, la igheomonicon si la slabitiune che ma prăpadeșco.

Amu nevoie de incurzare mai ales in moment de faccea chind s'acțentuo crititele confracilor care nu numai che me persecute; me au pușo la capo meu s'un băeato, nu stiu cum lo chiama, ma le cauta la struna.

Un veterinar destupt, cu care studiejo rapăuga, căreago che fevră altoasa, me spuso che atel invidioș pe sucutelele mele medico-hiruziale, m'a critica si le plătește se faca spirite pe sucuteala mea. Nu sunto superato si niști nu me pașa; ma me uștura la fieaci che la Cusătorea este lume care lo făte haj.

Este băeato destupt ma n'are manere s'am vruto so lo tero sucuteala ma el este fricoșo, fuze chind l'edo. Daca fuze si nu sta așta me fate se credo che trebue se fie d'orizina grecoșo!

Ma se spavimo c'o afatere pirșunala, am se mănu revansa daca nu s'opreste! si se venimo la testiune.

Am luptato grojau cu adresa de la procuroro. O foșto adivarata rivulucia, cautando formula ca se japașco pucină testiunea. Am vruto se fiu cu doi luntri la ma incelez. Chite undata este nevoie chiar la stîncea de echivoco; mai cu seamă cando trebue se menazește pe simpatii palicari.

Ma superioritatea stîncei triumfa si te rogo să ai pucina rabdare să vezi cum o devenito caju.

Intăi: Am șeriso primici Domnul Procuroro etc... pentru cumpărarea. Știi el este autoritate; amă ego sunto autoritate medicala; deti trebueste se simo in bune relacjuni, enamu che ena su, cum jite turco.

Secundo. O spuso che «incapacitate de lucru are se dureze inca doua jile» pentru ca Trivunaliu se stea la individuala daca chir Jani este sau nu bulnavo și prin urmări daca poate să pedepsească pe chir Cuștache.

In ațelasi timp chir Jani, avando speranțea che chir Cuștache are se fie cundamnat, și guro che o se se cunsidere bulnavo și pentru ca se lo faco sanatos va fi neaparat nețesar se lo vijitej inca pucine jile. Atunci chir Jani este uvligato si mi dai banisori albi penjilsoare negre.

Si tercio. Am declarato che chir Jani este complecto restabilis, ca se lo faco pe placu de la chir Cuștache, care a foșto siracu și pe la mine si cando o plecato o lașato țeva para la masa si mo rugato so lo scapo.

Trivunaliu, cando medico suscine, are se ne-gligeje pelea lui chir Jani, care a muncato pucina cheflanelă si o se fie nevoito se achite pe chir Cuștache bataus, căruia ego am facuto o lecție murală, ma dupe te o platito.

Aș-fel am facuto daturia cu șfincenie, am impacato tote spiritele, me gasesco respectato, cu banisori la bujunario s'in bune relacjuni cu toci.

Fracico, chirios avucatu așta este mare strategia s'o cumbinacie de inalta diplomacia.

Aghiușă.

Slatina

Gheorghe Stavre-i melancolic. Tras-a sorții astă iarnă; El a protestat energic, declarind că-i Bulgar, nă Sofia să-și facă armata că-i dator din moștărișo... Nu l'așa ascultat și iată-i azi cu apă la gășo! Stă pe ginduri. Ce să facă? Peste-o lună or să-l tee, Pletele i-or tunde, Doamne, lui Jumară or să-l dee; Să te jăi muștruluală: ce de ghionturi, ce bătăie! L'ingrozește viitorul, se zhurlește părul-clae; și de cată imprejură-i, intuneric peste tot, Nică o mină milostivă. Și-a rămas pe ginduri, bleot Cind să-a pipăit sărmul munca-i mulă din trecut Farnient, i-e mulă astăzi de atât timp pierdut,

Cind citea pe «Monte Cristo» ori «Voiajul în balon» Pe cind bietul domnul Nilă platea bani la pesonon Simie că-i înneacă plinsul; prima de o tristă seară «V'am pierdut frumoase timpuri, vremi de duice poezie, «V'am pierdut precum se perde nouul portat de vînt, «V'am pierdut precum se pierde oră co-lucru pe pămînt, «Ați pierdit cum diafanul vis fermecător dispare, «Când îți mingă obrajii prima rază de la soare, «V'am pierdut! Rămas-a numă de la voi în mintea mea, «Amintirea ce de-apururi nepărată vătă păstra! «Suveni dulos și palid ca gindirea de fecioiu, «Tu mi vel alina durerea, chinul greu ce mă debăsă, «Sub povara disperărel, pocăință mă cuprinde...

O zglobie rindunica de pe-o cracă se desprinde și se-avântă ca săgeata spre albastrul infinit... Stavre clatină cu jale și privește 'n gol, proștit. Manzanarăs

In curind va apare :

REVISTA TEATRELOR

publicație pentru arta și literatura dramatică, sub direcția d-lui Livescu, artist al Teatrului Național și cu colaborarea mai multor distinși publiciști.

A apărut și se vinde în toată țara cu prețul ridicol de 10 bani, o ediție populară a faimosului volum

DE INIMĂ ALBASTRĂ

cuprinzind cele mai geniale poezii ale lui Dom Paladu, precedate de o prefată datorită eminentului critic român Tarascon.

D-nii depositari din provincie aî „Zeflemele“ sunt rugați să comunice printre carte poștală cîte volume doresc.

A apărut în editura institutului de arte grafice «Minerva»

POEZII POSTUME

de M. EMINESCU

cu o precuvintare de d. Nerva Hodoș.

E un elegant și cuprinzător volum care nu costă de cit un leu, etiințătate cu care domnișorii editori ai scriitorilor noștri fruntași nu ne-a obișnuit pînă acum.

A apărut volumul :

AHTURI și OFURI

Poezii glumește de

GEORGE RANETTI

cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o prefată de Anton Bacalbașa.

Prețul 1 Leu și 50 bani

In București se găsește de vinzare la «L'Indépendance Roumaine», la librăriile Soec, Alcalay și la autor.

MIRCEA G. PETRESCU

FOST MAGISTRAT, AVOCAT

S'a mutat Str. Columbelor 4 bis

CONSULTAȚII de la 8-10 a. m.

BUCHURESCI

Administrația ziarului „Zeflemeaua“ somează pe depositarii M. Vasiliu, Bacău, Căciulescu librar Ploiești, Iliescu librar Roșiori de Vede, Alterescu Herța, Petulescu C. de Argeș, Hustin, P. Turcului, Marcu Cohn, Mărășești, să achite imediat sumele de bani ce-i datorează.

Liceul, Academia și Școala Comercială
,,VIRGILIU POPESCU“

Strada General Florescu, 6—8 și str. Gheorghe Nob., 31

AL TREILEA AN DE FUNCȚIONARE

Cea mai populată școală particulară de băieți din Capitală

Promoție splendidă. Din 216 elevi prezentanți la examen de stat, în cele trei secțiuni: școală, comercială și primară, năști rămas de cît 14 repetenți, adică numai 6 la sută, dintre cari 12 sunt externi.

Examenele tuturor secțiunilor se țin în Institut, înaintea delegațiilor trimiși de Onor. Minister.

Internat pentru elevi cari urmează la școală comercială a Statului sau la liceele Mihai-Viteazul, Matei Basarab și Lazăr. Aceștia au preparatorii anume.

Pe lîngă cursurile după programa Sta-

tului, se fac preparații speciale pentru elevi cari vor să intre în școală comercială gr. II, fără a fi terminat cursuri regulate de gimnaziu sau de școală comercială în ferioară, precum și cursuri comerciale de opt (8) luni pentru bacalaureanți, cari vor să dobindească diploma de școală comercială.

Cursuri de limbi moderne și de stenografie.

Ingrăjire deosebită de educația corporală și socială a elevilor prin dans, exerciții gimnastice, muzică, conferințe literare.

Preparații chiar de acum de corigență și pentru examenele de admitere în licee și școalele comerciale ale Statului.

Director, VIRGILIU POPESCU
 Prof. la Liceul Sf. Sava.

A apărut:

DE INIMA ALBASTRA

Prețul 10 bani.

**LABORATORIUL FARMACEUTIC
 A. HENTIESCU**

BUCURESCI

No. 1, STR. LIPSCANI, No. 1

PIPERAZINĂ EFERVESCENTĂ HENTIESCU

Aprobată de Consiliul sanitar superior

Suverană contra

Gutei, Reumatismelor, Gravelei, Calculelor Nefritice, Bolelor de bescă, etc.

Combată cu succes
 toate boalele provenite din cauzele ingrămadirei

ACIDULUI URIC in organism

are proprietatea de a disolva o mare cantitate de

ACID URIC

fără a turbura digestiunea sau
 a strica pofta de mineare

Nu se descompune și nu se oxidează în
 organism, ceea-ce îl dă avantajul
 de a atinge acidul uric pe tot locul
 unde se găsește acesta în singe,
 țesut, rinichi sau articulații.

Se dă după indicațiile domnilor. Medici
 in doze de 2—3—6 ori pe zi
 cite-o măsură,

—disolvată complet in apă suficientă—
 sau combinată cu Apa de Căciulata

PREȚUL UNUI FLACON LEI 4.50

DEPOSIT

La toate farmaciile din țară

MEDALIA DE ARGINT
 CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ
 Produselor farmaceutice
 ROMÂNE
 LA EXPOZIȚIA DIN PARIS
 1900

A.

OVULE SI SUPOSITOARE

DE

GLICERINA SOLIDIFICATA

(singurele aprobate de cons. sanitar superior)

FARMACIA

FURNISORUL
 Curței Prințiere

STRADA BATIȘTE
 BUCURESCI

INSTALAȚIUNE SPECIALĂ

PENTRU

OXIGEN

LABORATOR SPECIAL

PENTRU

ANALISE DE URINA —

PENTRU SEZONUL BAILOR

este de recomandat

VINUL „ȘTIRBEY“

SE EXPEDIAZA LA CERERE

în lăzi de 25—50 și 100 sticle, contra ramburs

a se cere PREȚUL CURENT la

ADMINISTRAȚIA DESFACEREI PRODUSELOR

de pe proprietățile

PRINCIPELUI BARBU ȘTIRBEY

BUCURESCI, — CALEA VICTORIEI No. 121, — BUCURESCI

DUPA TEATRU, DUPA OPERA, DUPA CONCERTE, TOATA LUMEA IȘI DĂ

„RENDEZ - VOUS“

LA

BERARIA
COOPERATIVA

— PIATA TEATRULUI —

Si cu drept cuvint, căci : excelentele mâncăruri reci, Berea Oppler (Peleș) de calitate superioară, Vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea preturilor și serviciului acestor berării, împacă gusturile clientelei celei mai exigeante.